

A la babalà

OPINIÓ

**CAL QUE ELS PARTITS POLÍTICS
ENCAREN LA FUTURA I DEFINITIVA
NEGOCIACIÓ SOBRE LA NOVA
RTVV AMB PLENA CONSCIÈNCIA
DE FINS A QUIN PUNT UNA TELEVISIÓ
VALENCIANA CONTROLADA
PEL PODER ESTARIA
CONDEMNADA AL FRACÀS.**

El primer curs amb el Govern del Botànic al País Valencià ha acabat amb un sàinet no gaire edificant al voltant de la negociació parlamentària entre els diversos grups parlamentaris amb representació a les Corts per nomenar els membres dels futurs òrgans directius de la nova televisió valenciana: els diferents components i president del Consell Rector de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació. Víctor Maceda ha descrit en aquestes pàgines la situació de manera molt acurada, parlant de tot el procés com d'una "negociació a la babalà". Es tracta, tot plegat, del primer gran bac de la legislatura per al tripartit valencià, malgrat que encara siga possible redreçar la situació després de l'estiu. La qüestió és que, a hores d'ara, i vist el que hem vist, hi ha dubtes legítims sobre si podem confiar que hi haja una veritable voluntat de fer les coses bé en el futur.

El problema essencial de les televisions públiques a Espanya, com a ningú no se li amaga, és la seua insuportable politització i tot el que se'n dedueix: incapacitat per funcionar com a instrument de control del poder i element contramajoritari, pèrdua de qualitat del producte i incentius per tot tipus de vicis addicionals a bastament. La creació d'una nova Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació era (i és encara) una oportunitat única per trencar aquesta dinàmica tan espanyola que en major o menor mesura contamina totes les televisions públiques a Espanya. Desgovernamentalitzar la nova RTVV, de manera semblant a com es fa en altres països europeus, perquè la nova televisió estiga més al servei dels ciutadans que no pas dels polítics, com és evident, no és una cosa senzilla. Però serà directament impossible si no hi ha cap voluntat de fer-ho.

ANDRÉS
BOIX PALOP
@Andres_Boix

La nova llei, aprovada a les Corts Valencianes amb un ampli consens que ha inclòs Ciutadans (i l'abstenció del PP), tot i que millorable, suposa un cert avanç respecte del que hi ha a la resta de l'Estat. Només la meitat dels membres del Consell Rector són designats pel Parlament valencià i la resta hauran de ser nomenats per altres òrgans més participatius (Consell de l'Audiovisual, Consell de la Ciutadania, treballadors). El president de l'ens haurà de ser designat després d'un concurs. No som a Alemanya, on el seu Tribunal Constitucional no permet que més d'un terç dels membres siguen de designació política, però alguna cosa es mou. Tampoc no tenim la pràctica de la BBC fent concursos, però tot és qüestió de començar. Sobretot, si la marxa va en la bona direcció.

Malauradament, la llei ha permès, a la vegada, que provisionalment i mentre no estiguen conformats els òrgans ciutadans participatius la designació d'eixos membres siga feta, també, per les Corts Valencianes. Eixa previsió, combinada amb la cultura de les quotes, ha deixat en mans dels grups parlamentaris el control sobre el procés. La negociació ha esdevingut un repartiment del pastís que ha fracassat perquè, senzillament, la ciutadania i els temps ja no aguanten certes coses que recorden massa el que va convertir l'antiga Radiotelevisió Valenciana en una vergonya per a tots els ciutadans.

Cal que els partits polítics, i molt particularment la majoria de Govern, encaren la futura i definitiva negociació al setembre amb plena consciència de fins a quin punt una televisió valenciana tan dependent i controlada pel poder com l'antiga estaria condemnada al fracàs. I cal, llavors, que afronten els futurs nomenaments de manera consensuada, buscant perfils professionals que, més enllà de les seues diferències ideològiques i de trajectòries, siguen garantia de pluralitat i independència. Algunes pistes molt evidents per anar pel bon camí que tothom podria donar-los serien buscar un Consell Rector amb professionals de la gestió acreditats i una composició final que faça que els partits de l'oposició hi puguen confiar molt més que en el passat. Tampoc no seria mala idea que el futur director siga tan independent del Consell, com a mínim, com ho va ser, per exemple, Rosa Vidal, l'última responsable triada pel Partit Popular. Tot el que no complisca amb aquests paràmetres suposaria un retrocés evident i permetria albirar un futur no gaire lluïdor per a la futura televisió dels valencians.

Professor de Dret Administratiu a la Universitat de València